

ANALJEZİK NEFROPATİSİ

Dr. Kuddusi Cengiz(x)

ÖZET

Cesitli Hastalıklardan dolayı, ortalama olarak, 48 ay (36-72 ay) değişik konbinasyonlarda analjezik kullanan ve daha önce böbrek fonksiyonlarını bildiğimiz, yaş ortalamaları 33 yıl (23 -48 yıl) olan 9 hastada analjezik nefropatisi tespit edildi.

Hastaların tümünde; idrar konsantrasyon yeteneğinin bozulması orta derecede üre, kreatinin artması, hipertansiyon ve çeşitli derecelerde tübüler harabiyetin yanı sıra bir hastada tekrarlayan, ağrılı makroskopik hematuri ile böbrekte çeşitli derecelerde nekroz tespit edildi. Literatür tarandı.

GİRİŞ

19. Yüzyılın sonlarında analjezikler klinik uygulamaya girdiler. Salisilatlar ilk kez antipiretik olarak kullanılırken giderek çok yaygın bir şekilde kullanılmaya başladılar. Öyleki en hafif bir rahatsızlıkta, ağrıda tek başına veya diğer analjeziklerle birlikte kullanılıyordu. İlaç yapımcılarının iddiaları aspirinin popularitesini ve kullanımını artırdı. 1917'lerde Bayer tarafından salisilat şöyle takdim ediliyordu. "Her zaman yardımcı olan hiç zararı olmayan bir ilaçtır." Bu ve benzeri reklamlar uzun süre aspirin ve diğer nonnarkotik analjeziklerin yaygın ve rahat kullanımını artırdı.(1) Hiç kimsede renal toksisiteden şüphelenmedi.

1950'lerde uzun süre analjezik olan hastaların otopsilerinde yüksek oranda kronik intertisyel fibrosis görülmesi analjezik nefropatisi üzerine dikkatleri çekti.(2) Bunun üzerine çeşitli memleketlerden çok sayıda raporlar yayınlandı. (3-11) ABD'de analjeziklerin reçetesiz satılması yasaklandı. On yıl kadar sonra diğer analjeziklerinde nefrotoksik olduğu açıklandı. (4,5,10).

Analjezik nefropatisi en çok kadınlarda ve 40-50 yaşları arasında görülür. Hastalık görülme sıklığı ülkeden ülkeye değişimle birlikte aynı ülkenin farklı

(x) Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Bölüm Öğretim Üyesi SAMSUN

bölgelerinde insidansı farklıdır (12-16). Hastalığa özgü bir bulgu olmamakla birlikte hastalığın tanısı, histolojik, radyolojik ve klinik bulguların yanısıra hastaların uzun süre analjezik alma öyküsü ve renal papiller nekrozun gösterilmesi ile konur (17,22,23).

MATERİYAL VE METOD

Ceşitli hastalıklarından ötürü hastanemizde ve başka hastanelerde izlenmiş analjezik kullanmadan önce normal sınırlarda kan, idrar, üre ve kreatinin değerleri bulunan 9 analjezik nefropatili hasta çalışmaya alındı. Hastaların yaşları 24-48 yıl arasında olup, ortalama 33 yıl idi. Hastalardan 6 tanesi kadın ve 3 tanesi erkekti. Kadın erkek oranı 2/1 idi.

Tablo 1: Uzun Süre Analjezik Alan Hastalar, Tanı ve Aldıkları İlaçlar

Vaka Sayısı	Yaş Cinsiyet	Analjezik olma Sebebi	Primer Hastalık süresi (Yıl)	Analjezik kullanım süresi (Yıl)	İLACIN BİLEŞİĞİ	Doz gram/gün
1	26K	MİGREN	7	3	Aspirin + Paracetemol + Coffeine	2
2	28K	Gerilim				
		Baş ağrısı	9	5	Aspirin + Fenasetin + Dipiron	2
3	24E	Romatoid				
		Spondilit	6	6	paracetemol + Coffeine	3
4	23K	Romatoid				
		Artrit	6.5	4	Aspirin + Paracetemol + Dipiron	2
5	38K	Romatoid				
		Artrit	10	4	Paracetemol + Coffeine + Codien	2
6	42K	Gerilim				
		Baş ağrısı	16	4	Paracetemol + Dipiron + Aspirin	3
7	39E	Romatoid				
		Artrit	11	3	Aspirin + Coffeine + paracetemol	1.5
8	28E	Romatoid				
		Artrit	9	4	Paracetemol + Coffeine + Aspirin	2
9	48K	Migren			Paracetemol + Metamizol + Coffeine	2

Hastaların analjezik alma nedenleri ve miktarları tablo 1 de özetlenmiş olup, 1 hasta 6 yıldanberi devam eden romatoid spondilitten, 2 hasta 7 ve 16 yıldanberi çekmekte oldukları migren'den 2 hasta 9 ve 16 yıldanberi olan gerilim baş ağrılarından, 4 hastada, 6, 6.5, 10 ve 11 yıldanberi devam eden romatoid artritlerinden dolayı değişik kombinasyonlarda analjezik almaktaydalar.

En uzun süre analjezik alan 3 numaralı hastamız olup, romatoid spondilittanışından sonra 6 yıl hemen hemen hergün, günde ortalama 3 gr. değişik kombinasyonlarda ve değişik preparatlar halinde analjezik almaktı idi. Diğer hastalarımızda mevcut hastalıklarından dolayı günde 1.5-3 gr. ortalama 2.2. gr. analjezik almaktaydılar.

Hastalarımızda tesbit edilen analjezik kullanma süreleri 3-6 yıl arasında olup, ortalama 4 yıldı. Tespit edilen bu süre hastaların devamlı ve düzenli bir şekilde hergün analjezik kullanma süresini içermektedir. Halbuki, hastalar primer hastalıklarının başlangıcından itibaren sadece ağrıları olduğunda analjezik almaktaydılar, bu sürede kullanılan analjezik miktarını ve süresini kesin olarak hesaplamak olanaksız olduğundan çalışmada sadece devamlı ve düzenli bir şekilde analjezik kullanmaya başladıkları süre alındı.

Tüm hastalara kan idrar tetkiklerinin yanı sıra serum BUN (kan süresi), kreatinin, kan şekeri ve karaciğer fonksiyon testleri yapıldı. Retrograd pyelografi uygulandı.

Analjezik nefropatisinin bazı klinik ve laboratuvar bulgularını tesbit edebilen; tüberkülosis, diyabet, aplastik ve orak hücreli anemi, obstrüktif üropati gibi hastalıkların olmadığını göstermek içinde hastalıklara özgü klinik ve laboratuvar bulgular yanısıra CBC, idrar, kan şekeri ve periferik yayma yapıldı.

BULGULAR

Hastalardan 4 tanesi primer hastalıklarından (romatoid artrit) ötürü, 4 tanesi ise dayanamayacakları başağrısından bir hastamızda (vaka No 9) makroskopik hemotüri ve kan basıncının yükselmesi nedeniyle müracaat etmişlerdi (Tablo 2).

Vakalardan 1,2 ve 6 no.lu hastalar başağrılardan dolayı gitmiş oldukları doktorlarda 1. sine migren 2. ve 6. larada gerilim baş ağrısı tanısı konularak bazen reçeteli çoğu zamanda reçetesiz olarak, aspirin, paracetemol, coffeeine, fenesetin ve dipiron gibi maddeleri içeren analjezikleri ortalama olarak günde 2 gram kadar almaktaydılar. Her üçüde P. Ulkus ve Gastro-intestinal kanama şüphesi ile gittikleri hastanelerde tansiyon yüksekliği, BUN kreatinin değerlerinin artması üzerine yaptırılan batın ultrasonografisinde, böbreklerde kalsifik odaklar ve renal biyopsi yapılan 6 nolu olguda da intertisyel fibrosis tesbit edildi.

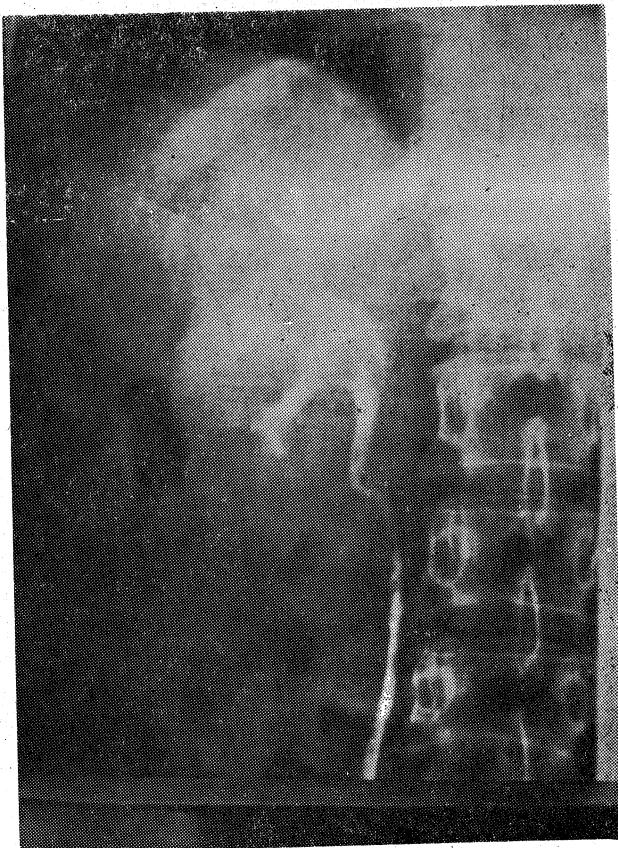
Hastalardan (3,4,5,7, ve 8 nolu) 5 tanesinden 4 ü romatoid artrit, 1 tanesi de; romatoid spondilitten dolayı 3-4 yıl ortalama 3.6 yıl, 2-3 gr/günde aspirin, paracetemol, codein, dipiron, coffeeine gibi ilaçları değişik miktarlarda ve değişik kombinasyonlarda almışlardır. Hastaların tümünde P. Ulkus şikayetleri vardı. Hastaların kan basınçları 140-170/95-100 mm Hg ortalama 161/100 mm Hg, BUN değerleri 48-75 mg% olup, ortalama 64,9.....mg%, kreatinin 2-3 mg% ortalama 2,6%

Tablo 2: Hastaların Bazı Klinik ve Laboratuar Özellikleri

Hasta No	Kan Basıncı (mm/ Hg)	Hb	Bk mm ³	PY	BUN mg/dl	Kreatinin mg/dk	Kilrenin ml/dk	Dansite	Protot	İ D R A R Mikroskopı
1	160/100	10.4	3600	Hipokromi	84	2.8	48	1005	+	Hematüri
2	155/100	9.8	3800	Hipokromi	70	2	42	1010	++	Hematüri piürü
3	140/95	11	4000	Normal	48	3	74	1015	E	Hematüri
4	150/100	10.4	3200	Hipokromi	64	2	54	1004	E	Piyürü
5	155/95	10.8	3100	Hipokromi	75	2.8	64	1008	+	Piyürü
6	180/100	10.6	3300	Hipokromi	68	2	79	1010	Yok	Hematüri
7	170/95	11	4100	Hipokromi	49	2.2	84	1015	+	Piyürü
8	160/100	10.8	4500	Normal	54	3	76	1020	++	Piyürü
9	180/110	10	4200	Hipokromi	72	3.4	68	1010	++	Makroskopik Hematüri
Ortalama		161/100	10.53	3746		64.9	2.6	66.6	1010.8	

mg kreatinin kliners değerleri 64-84 ml/dk/24 saat olup, ortalama değeri 66.6 ml/dk/24 saatti. Hastaların idrar dansiteleri 1004—1020 mOsm/L arasında olup, ortalama 1010. mOsm/L idi. İdrarda protit Eser ile ++ arasında değişiyordu. 3. nolu hastada idrarda mikroskopik hematuria 4,5,7 ve 8 nolu hastalarda da defalarca tekrarlatılan idrarlarında seteril pübüri tesbit edildi. Bu gruptaki hastalardan sadece 7 nolu hastaya renal biyopsi yapılmış, intertisyal fibrosis tesbit edilmişti. Tüm hastalarda P. Ulkus vardı.

İlginc olarak düşündüğümüz 9 numaralı hastamız 48 Y kadın olup, migren dolayısıyla paracetemol, metamizol, coffeeine içeren praparatları hap ve powder olarak değişik kombinasyonlarda 2 gr/ günde almaktaydı. İki kez makroskopik hematurisi olan bu hastamızda ilk hematurisi Almanya'da işçi olarak çalışlığında olmuş, götürüldüğü Ludwigsburg şehrini hastanesinde yapılan tetkikler sonunda idyopatik hematuri tanısı konularak takibe alınmış üç yıl kan basıncının yüksekliği 180/110 mmHg Dışında önemli bir şikayeti olmamış 2. kez hematurisinin olması üzerine 12.1986 tarihinde hastahanemize müracaat ettiğinde K.B.

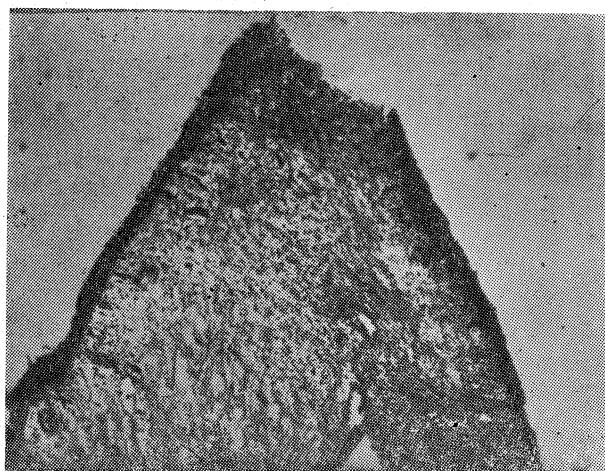
Slayt 1: Sol renal pelvis ve üreterde dolma defekti.

180/110 mmHg, H.b. 10gr/dl BUN 72%mg, kreatinin 3.4%mg kreatinin 1 klirens 68 ml/dk /24 saat idrar dansitesi 1010 mOsm/L idrarda ++ proteinüri ve makroskopik hematüri vardı. Yapılan retrogrot piyel oğrafide; sol renal pelviste ve üreterde dolma defekti tesbit edildi. Slayt: 1

Sağ böbrek ve mesane normaldi. Aynı defektif görünüm 3 yıl önce Almanya'da çekilen graflerde de mevcuttu. Renal pelvik ve üreterdeki defektif görünüm üzerine, renal tümör ön tanısı ile nefrektomi ve aynı tümoral oluşumun mesanede de olabileceği ve mesaneye de müdahale edilebileceği planlanarak 2. kez sistoskopı yapıldı. Mesane tamamen normaldi. Operasyon sırasında komşu organlarda metastas olmaması sebebiyle nefrektomi ile yetinildi. İhtimali tanı halen daha renal tümörüdü. Patolojide papiller nekrozun tesbit edilmesi ilginç oldu.

Slayt 2.

Operasyonun 6. gününde BUN, kreatinin ve idrar bulguları tamamen normale döndü.

Slayt 2: Popiller nekroz

TARTIŞMA

19. Yüzyılın sonlarında klinik uygulamaya başlayan analjezikler önceleri antipiretik olarak kullanılırken giderek çok yaygın bir şekilde kullanılmaya başladılar. İlaç yapımcıları 1917 lerde bu ilaçları "Her zaman yardımcı olabilen hiç bir zararı olmayan ilaçtır" diye takdim ediyorlardı.

1950 lerde uzun süre analjezik olan hastaların otopsilerinde yüksek oranda kronik intertisyal fibrosisin görülmesi üzerine analjeziklerinde yan etkileri olabileceğine dikkatleri çekti (1). Bunun üzerine analjezik nefropatisi üzerine çeşitli memleketlerden çok sayıda raporlar yayınlandı (3-11). Bazı ülkelerde analje-

ziklerin reçetesiz satılması yasaklandı. Analjezikler, sadece analjezik nefropatisi yapıp uzun süre sessiz kalmayıp, ürünler sistemde özellikle renal pelviste kanserlere sebep olduğu bildirilmiştir (24).

Hastalığın görülmeye sıklığı ülkeden ülkeye değişmekle birlikte aynı ülkenin farklı bölgelerinde de değişiktir. Dünyada analjezik nefropati görülmeye sıklığı oldukça değişiktir Tablo: 3

Tablo 3: Analjezik Nefropatinin görülmeye sıklığı

<u>Ülke</u>	<u>Yıl</u>	<u>Görülmeye Sıklığı %</u>
Australia	1978	20
Belgium	1979	18,4
Switzerland	1979	17,5
U S A	1979	7,10
Germany	1979	5
Scandinavia	1979	3,4
Canada	1976	2,5
France	1979	1,6
United Kingdom	1979	1,2
Italy	1979	1

Kaynaklar(12-16)

Ülkemizde görülmeye sıklığı belli olmadığı gibi nekadar analjezik tüketildiği belli değildir. Ülkemizde analjezik nefropatisinin çok daha yüksek oranda olduğunu sadece tahmin edebiliriz. Çünkü; analjezik ilaçların büyük bir kısmı reçetesiz satılmakta, bilinçsiz bir şekilde kullanılmaktadır. Vaka sayımızın oldukça az olmasının nedeni; ancak kesin tanısı konulabilenleri almamızданı.

Literatürle uyumlu olarak hastalarımızın büyük kısmını genç ve orta yaşlardaki bayanlar oluşturmaktaydı. Hastalarımızın 3-6 yıl ortalama 4 yıl gibi bir süre ve hemen hemen devamlı olarak 2 gr/günde değişik kombinasyonlarda analjezik almışlardır. Yine hepsinde başka bir nedeni olmayan hafif ile orta derecede hipokrom mikrositer anemi; kan basıncı, BUN, kreatinin yüksekliği, kreatin klirensin azalması, idrar konsantrasyon bozukluğu mevcuttu. Günlük idrar miktarları 1-15 litre civarında olan hastalarımızın 12 saatlik sussuzluk testi ile idrar konsantasyonlarında hiç bir değişiklik olmadı.

Hastalarımızın 4 tanesinde steril piyürü vardı. Defalarca yapılan kültürlerde hiç bir mikro organizma tesbit edilmedi. Steril piyürü yapabilen tbc, diyabet gibi hastalıklar hastalarımızın hiç birinde yoktu. Yine hastalarımızın 2 tanesinde renal biyopsi ile intertisyal fibrosis tesbit edildi. Bu hastalarımızda da, en çok intertisyal fibrosis yapabilen x-say ve sitostotik ilaç alınımı gibi durumlar mevcut değildi.

3 Hastalarımızda batın ultrasonografisinde renal pelvis ve kalisiyel yapıda değişik büyülükte ve sayıda kalsifikasyonlar tespit edildi. Yine analjezik alınımından başka böbrekte kalsifikasyona sebep olabilecek,; ürüner sistem obstruksyonu, aplastik anemi ve sickle cell hastalığı, diyabet (25) gibi hastalıklar hastalarımızda yoktu.

Retrograd piyelografisinde renal pelvis ve ürelerde dolma defekti olan ve nefrektomide papiller nekroz tespit edilen bir hastamızda, da, papiller nekroz yapabilecek aplastik anemi, diyabet, ürüner obstsülsasyon ve sickle cell hastalığı (25) gibi hastalıklar yoktu.

Klinik ve laboratuar bulgularını yukarıda tartıştığımız ihtimali hastalıklar ile açıklayamadığımız ve öykülerinde 36-72 ay sürekli bu zamanda incede ağrıları olduğunda, düzensiz bir şekilde analjezik öyküsü olan 9 hasta tartışıldı.

Analjezik nefropatisinin karakteristik lezyonları kortikal interstisyal nefrit ve renal papiller nekrozdur. ister kortikal ister papiller değişiklikler önce gelişmiş olsun, şüphe götürmeyen bir gerçek varsa o da, analjeziklerin toksik metabolitleri iskemiye neden olarak böbreklerde hasar meydana getirmektedir.

Tedavi edilmeyen analjezik nefropatisi akut papiller nekroz atakları ve tekrarlayan enfeksiyonlarla son dönem böbrek hastalığına sebep olurlar.

Analjezik alışkanlığı ne kadar önce fark edilir ve analjezik durdurulursa, sonuçlar yüz güldürücü olduğundan konunun önemi bir kez daha anlaşılır.

SUMMARY

Analgesic Nephropathy

Due to various disease, analgesic nephropathy was found on 9 patients who used various analgesic drugs, average 48 month (36-72 month) and whose kidney functions we fully know beforehand. Their average age was 33 years (23-48 years).

In all the patients; disability of urine osmolarity, moderately increased blood urine nitrogen (BUN), Creatinine and Dlood pressure and besides tubuler dysfunction to various extent. Macroscopic hematuria and papillary nevcrosis in the kidney were found in ane of the patients. Literature was gone over.

KAYNAKLAR

1. Report of Council on Pharmacy and Chemistry. Acetylsalicylic acid present status of aspirin-Bayer. JAMA 1935: 104: 1005-1007.
2. Spuhler O. Zollinger HU: Die chronischinterstitielle nephritis Z Klin Med 1953: 151: 1-12.

3. Lawson D: Analgesic consumption and impaired renal function J Chronic Dis 1973; 26: 39-45.
4. Nanra RS, Kincaid-Smith P: Chronic effects of analgesics on the kidney Prog Biochem Pharmacol 1972; 7: 285-323.
5. Prescott LF; Analgesic nephropathy: a reassessment of the role of phenacetin and other analgesic. Drugs 1982; 23: 75-149.
6. Murray T, Goldberg M: Analgesic abuse and renal disease. Annu Rev Med 1975; 26: 537-550.
7. Dawborn JK, Fairley KF, Kincaid-Smith P, King WE: The association of peptic ulceration chronic renal disease and analgesic abuse Q J Med 1966; 35: 69-83.
8. Gault MH, Rudwal TQ, Engles WD, Dosseter JB: Syndrome associated with the abuse of analgesics. Ann intern Med 1968; 68; 906-925.
9. Nanra RS: Clinical and pathological aspects of analgesic nephropathy. Br J Clin Pharmacol 1980; 10 (Suppl 2) 359S-368S.
10. Bluemle LW.. Goldberg M: Renal accumulation of salicylate and phenacetin: possible mechanism in the nephropathy. of analgesic abuse. J Clin invest 1968; 47: 2507-2513.
11. Wing AJ, Brunner FP, Brynger HOA, Jacobs C, Kramer P: Comparative review between dialysis and transplantation In: Drukker W, Parsons FM, Maher JF eds. Replacement of renal function by dialysis. 2 nd ed. The Hague: Martinus Nijhoff 1983; 850-871.
12. Kincaid-Smith F: Analgesic abuse and the kidney. Kidney Int. 17, 250, 1980. Larnoy W, Morelle V, Becans I, Fonteyne E. Le Developpement de tumeurs malignes uro- apitheliales au niveau des voies urinaires superieures chez des malades ayant une nephropathie par abus analgesiques. J. Urol. Nephrol. 85, 589, 1979.
Larnoy W, Ringoir S, Lameire N, De Broe M: Chronische interstiele nefritis door misbruik van fenacetine-houdende analgetica. Tijdschr. Geneesk. 8, 339, 1971. Murray R. M: Genesis of analgesic nephropathy in the United Kingdom, Kidney Int. 13, 50, 1978.
13. Brynger H, Brunner F.P, Chantler C, Donckerwolcke R.A., Jacobs C, Kramer P, Selwood N. H, Wing A.G: Combined report on regular dialysis and transplantation in Europe, X, 1979, Proc. European Dialysis and Transplant Association 17, 4, 1980.

14. Murray T. G, Goldberg M: Analgesic associated nephropathy in the USA: epidemiologic, clinical and pathogenic features. *Kidney Int.* 13, 64, 1978.
Reiman A. S, Rennie D: Treatment of end stage renal disease. Free but not equal. *New Engl. J. Med* 303, 996, 1980.
Segaert M, Micbielsen P, Verbeckmoes R, Vandendbroucke J: Misbruik van fenacetin houdende preparaten. *Tijdschr. Geneeks.* 26,891,1970. Spubler D, Zollinger H. U: Die chronische interstitielle Nephritis. *Helv. med Acta* 17, 564, 1950.
Setewart J. H: Analgesic abuse and renal failure in Australia. *Kidney Int.* 13, 72, 1978.
15. Gault M., H, Wilson D. R: Analgesic nephropathy in Canada: clinical syndrome, management and outcome. *Kidney Int.* 13, 58, 1978.
16. BRunner F. P, Brynger H, Chantler C, Donckerwolck R.A., Hathway R.A., Jacobs C, Selwood N.H, Wing A.J.: Cimbined report on regular dialysis and taransplantation in Europe, IX, 1978, Proc. E ropean Dialysis and Transplant Association, 16, 4, 1979.
17. Mitchell H. Muirden KD, Kincaid- Smith P. Indomethactn- induced renal popillary necrosis in Juvenile chronic arthritis (Letler) *Lancet* 1982: 2(8297): 558-9.
18. Knapp M, Avioli LV. Analgesic nephropathy. *Arch Intern Med* 1982; 142 (6); 1197-9
19. Goldberg M. Analgesic nephropathy in 1981: which drug is responsimble?. (Editorial)
20. Murray TG, Goldberg M. Analgesic-associated nephropathy in the USA: epidemiologic, clinical pathogenetic features. *Kidney int* 1978: 13 (1): 64-71.
21. Stewart JH. Analgesic abuse and renal failure in Australasia. *Kidney int* 1978: 13 (1): 72-8
22. Nanra RS, Stuart-Taylor J, De Leon AH, et al. Analgesic nephropathy etiology, clinical syndrome, and clinicopathologic corre lations in Australia. *Kidney int* 1978: 13 (1): 79-92.
23. Hartman, G.W. , Torres, E.V., Leago, F.G., Williamson Jr. B., Hattery R.R.: Analgesic-Associated Nephropathy *Jama*, 6, 13: 251, 1735-1738, 1984.
24. Gonwa TA, Corbett WT, Schey HM, Buckalew VM Jr: Analgesic associated nephropathy and transitional cell carcinoma of the urinary tract. *Ann intern Med* 1980;93: 249-252.
25. Pulliam, P.J. ,Bennett, M.W.: Analgesic Associated nephropaty. *Postgarate-deuate medicine. Nepropathy.* 5: 77, 183-186, 1985.